

Sygn. akt VIII U 385/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014 r. w Gliwicach

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 grudnia 2012 r. **nr** (...) - (...)

z dnia 19 lutego 2013 r. **nr** (...) (...) - (...)

1. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej począwszy od 1 października 2012 r.,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt VIII U 385/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3.12.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił A. K. przyznania prawa do emerytury górniczej wskazując, że nie spełnił on warunków do jej uzyskania, ponieważ udokumentował jedynie 19 lat, 6 miesięcy i 12 dni pracy górniczej. Ubezpieczonemu nie zaliczono okresu od 1.07.1992 r. do 31.03.1998 r., ponieważ zajmowane stanowisko kierowcy – mechanika nie figuruje w zał. nr 2 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz

stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

Powyzszą decyzję zaskarżył ubezpieczony. W odwołaniu skarżący zażądał zmiany decyzji ZUS i przyznania mu emerytury górniczej. Ubezpieczony zawniioskował także o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków w osobach J. B., R. T., oraz I. H., na okoliczność, iż odwołujący w okresie od 1.07.1992 r. do 31.03.1998 r. wykonywał pracę górniczą na stanowisku kierowcy operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce. Skarżący wniósł nadto o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jako uzasadnienie swoich żądań ubezpieczony podniósł, iż pomimo posiadanego angażu wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy faktycznie wykonywał pracę górniczą uprawniającą do przyznania mu prawa do emerytury górniczej.

W związku z wniesionym przez skarżącego odwołaniem, ZUS przeprowadził ponowną analizę akt sprawy i ustalił, że odwołujący nie udowodnił żadnego okresu pracy górniczej, wydając na tej podstawie kolejną decyzję odmowną z dnia 19.02.2013 r.

Od w/w decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie.

Pismem z dnia 6.03.2013 r. organ rentowy wniósł o łączne rozpoznanie odwołań ubezpieczonego od decyzji z dnia 3.12.2012 r. oraz z dnia 19.02.2013 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony A. K., urodzony (...), w dniu 10.10.2012r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Sąd ustalił, że ubezpieczony od 7.10.1986r. do nadal jest zatrudniony w Kopalni (...) S.A. w R..

W świadectwie wykonywania pracy górniczej z dnia 8.10.2012r. pracodawca wskazał, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w (...):

- od 7.10.1986 r. do nadal wykonywał pracę górniczą na stanowisku kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymienioną w rozporządzeniu (...) z dnia 23.12.1994 r., Z.. Nr 2, poz. 6.

W zaświadczeniu pracy z dnia 24.04.2002 r., wystawionym przez w/w pracodawcę stwierdzono, że ubezpieczony w okresie od 7.10.1986 r. do nadal jest zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

W protokole Komisji Weryfikacyjnej dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, z dnia 21.11.2012 r., obejmującym okres od 7.10.1986 r. do nadal ustalono, że w okresie od 7.10.1986 r. do 16.11.2006 r., ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał pracę jako kierowca – operator samochodowy sprzętu technicznego na odkrywce.

Od 1986 r. do nadal ubezpieczony w w/w zakładzie pracuje na oddziale Rs- 3, tj. na oddziale samochodów ciężkich. Oddział ten obsługuje oddziały górnicze Oddziału (...) B.. Skarżący pracuje tam jako kierowca operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce. W trakcie zatrudnienia ubezpieczonego zmieniało się nazewnictwo zajmowanych przez skarżącego stanowisk, co nie miało wpływu na zakres wykonywanych obowiązków, który od 1986 r. do nadal pozostał bez zmian. Dzień roboczy odwołującego rozpoczyna o godzinie 7:00, gdy wyjeżdża na zwalowisko lub odkrywkę, a kończy o godzinie 15:00. W trakcie pracy na terenie odkrywki, odwołujący otrzymuje dyspozycje od dozoru kierującego pracami na odkrywce. Do obowiązków ubezpieczonego należy obsługa samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony, w szczególności zamontowanego na tych pojazdach sprzętu technicznego w postaci podnośników montażowych i żurawi. Obsługiwane przez ubezpieczonego podnośniki

służą do podnoszenia ludzi i materiałów w pionie i poziomie najczęściej do 300 kg na wysokość do 30 metrów. Żurawie, które również obsługiwał odwołujący, służą do transportu ładunku o nośności do możliwości żurawia, np. 90 tonowy żuraw do 90 ton. Skarżący brał udział w remontach maszyn podstawowych, tj. koparek i zwałowarek. Ubezpieczony zawsze pracował na odkrywce w układzie (...), nigdy nie pracował na warsztacie. Pracownicy za pracę na odkrywce otrzymywali dodatek.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, zeznań świadków w osobach J. B., R. P., R. T., I. H. (vide k. 44 - 45), zeznań ubezpieczonego (vide k., pisma z dnia 8.12.2011 r. (vide k. 71).

Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom odwołującego i zeznaniom świadków: J. B., R. P., R. T., R. I. oraz I. H. ponieważ są one obiektywne, logiczne, wzajemnie się pokrywają i znajdują pełne potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie. Za ich wiarygodnością przemawia fakt, że świadkowie: J. B., R. T., oraz I. H. byli zatrudnieni na stanowiskach kierowcy operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, a R. P., był przełożonym ubezpieczonego i stąd charakter jego pracy jest im dobrze znany. Z kolei R. I. brał udział w pracach komisji weryfikacyjnej działającej przy (...) B. (której przewodniczył), badającej okres obejmujący zatrudnienie ubezpieczonego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. K. zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Po myśli art. art. 50b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Nadto w myśl punktu 6 Załącznika nr 2 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8) zawierającego wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą takim, stanowiskiem jest : kierowca - operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy mając na uwadze istniejący stan faktyczny i obowiązujące przepisy, należy przyznać odwołującemu A. K. prawo do emerytury górniczej, czy też nie i jakie są tego przyczyny.

Ocena charakteru pracy kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce w kontekście zaliczenia jej do pracy górniczej budziła wątpliwości Sądu. Treść pkt. 6 załącznika 2 wskazuje, że nie każda praca kierowcy samochodu ciężarowego może być zaliczona do pracy górniczej, nawet pomimo wykonywania jej na odkrywce. Zaliczeniu do pracy górniczej podlegać będzie praca takich kierowców, którzy są równocześnie operatorami samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce. Każdy przypadek należy zatem rozpoznawać indywidualnie.

Trzeba przy tym podkreślić, że stanowisko które uprawnia do uznania ją za pracę górniczą to kierowca – operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, a nie tylko kierowca – nawet samochodu ciężarowego o znacznym tonażu.

Według oceny Sądu praca odwołującego w spornym okresie od 7.10.1986 r. do nadal jest pracą górniczą, a faktu tego nie zmienia nieprawidłowe prowadzenie dokumentacji pracowniczej w tym zakresie – skorygowanej przez komisję weryfikacyjną wydaniem dnia 21.11.2012r. świadectwa wykonywania pracy górniczej.

Odwołujący świadczył pracę jako kierowca, będąc jednocześnie operatorem podnośników montażowych i żurawi, co odpowiada pojęciu stanowiska kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce.

Pojęcia kierowca – operator samochodowy sprzętu technicznego na odkrywce należy rozumieć łącznie, tzn. że osoba zajmująca takie stanowisko jest jednocześnie kierowcą i operatorem. Taka interpretacja tego stanowiska wynika ze specyfiki pracy operatora mechanicznych pojazdów transportowych w ruchu zakładu górniczego i ich obsługą.

Fakt ten został potwierdzony przez Kopalnię (...) S.A. w R., która w piśmie z dnia 19.11.2012 r. stwierdziła, że ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku kierowca – operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, a stwierdzenie to odpowiada faktycznie wykonywanej pracy przez wnioskodawcę, tj. kierowcy – operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce określonej w punkcie 6 Załącznika nr 2 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

Poświadczenie takiej pracy przez pracodawcę w oparciu o protokół Komisji Weryfikacyjnej, jest w ocenie Sądu wiarygodne, gdyż weryfikacji stanowiska pracy ubezpieczonego dokonano i protokół sporządzono nie tylko na podstawie jego akt osobowych, ale także w oparciu o zeznania świadków i przełożonego ubezpieczonego. Osoby te posiadają szczegółową wiedzę na temat pracy skarżącego i rodzaju obsługiwanych przez niego samochodów przystosowanych do poruszania się po terenie odkrywki oraz innego sprzętu, a także miejsca świadczenia pracy przez ubezpieczonego.

W związku z powyższym dopuszczalnym jest doliczenie do stażu pracy górniczej uwzględnionego przez organ rentowy tj. 19 lat, 6 miesięcy i 12 dni , okresu spornego, co daje ubezpieczonemu wymagany okres 25 lat pracy górniczej.

Reasumując; według oceny Sądu odwołujący A. K. spełnił wszystkie przesłanki wynikające z treści przepisów dotyczących prawa do emerytury górniczej, a mianowicie art. 50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i

rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) pozwalające na przyznanie mu prawa do tego świadczenia.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w punkcie pierwszym wyroku. O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 11 ust 2 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w punkcie drugim orzeczenia.

SSO Janina Kościelniak

Zarządzenie:

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu,
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

G., dnia

SSO Janina Kościelniak